

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206438
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714206438.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu L. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX K., občana SR, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o. so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 124,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojim žalobným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 124,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z uvedenej sumy od 24. 04. 2014 do zaplatenia. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

Súd výsluchom účastníkov konania, ako aj na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podaného žalobného návrhu, listinných dôkazov a to výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 16. 04. 2014, Zmluvy o úvere zo dňa 18. 06. 2010, výpisu splátok a pokút zo stavu aktuálnom ku dňu 27. 04. 2011, vyjadrenia žalovaného zo dňa 24. 06. 2014 a ďalších listinných a ostatných dôkazov zistil tento skutkový stav:

Žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o úvere č. 607700335 uzavretej medzi ním a žalovaným dňa 18. 06. 2010 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov zo strany žalovaného vo výške 350,- Eur. Na preukázanie tohto tvrdenia súdu predložil fotokópiu predmetnej zmluvy.

Žalobca tvrdil, že predmetná zmluva absentovala podstatné obligatórne náležitosti a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, z tohto dôvodu podľa žalobcu mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 350,- Eur a to bez úrokov a poplatkov. Žalobca uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradil na účet žalovaného sumu vo výške 474,- Eur, t. j. o 124,- Eur viac, ako mal žalovaný podľa neho nárok. V rozsahu sumy 124,- Eur došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

Pretože žalovaný do dňa podania žaloby, aj napriek výzve žalobcu, mu dlžnú sumu nevrátil, uplatnil si žalobca okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako bola základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná

úroková sadzba dňa 24. 04. 2014 (v deň nasledujúci po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie), bola 0,25 %. Na základe výzvy súdu, sa žalovaný k podanej žalobe písomne dňa 24. 06. 2014 vyjadril, pričom v úvode svojho podania namietal miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Zvolen na prejednanie veci. Súd však mal za to, že v tomto prípade je miestne príslušným na prejednanie žaloby a rozhodnutie vo veci, vzhľadom k tomu že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor, kde je vždy príslušný okresný súd v sídle trvalého bydliska spotrebiteľa. Žalobca býva v meste K., ktoré jurisdikčne spadá pod miestnu príslušnosť Okresného súdu Zvolen (§ 87 písm. f/ OSP).

V čl. IV. svojho vyjadrenia žalovaný vzniesol voči sume uplatnenej žalobcom námietku premĺčania s odôvodnením, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo; pričom akýkoľvek nárok žalobcu na vydanie podlieha zákonnej objektívnej premĺčacej 3-ročnej lehote. Pretože posledná splátka žalobcu bola poukázaná na účet žalovaného dňa 27. 04. 2011, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premĺčal dňa 27. 04. 2013. Návrh na súd bol doručený dňa 05. 05. 2014. Z tohto dôvodu žiadal aby súd žalobu zamietol.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premĺči za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premĺči za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V desaťročnej premĺčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premĺči vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne, pričom úmysel (priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačilo by, keby povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premĺčaciu dobu, platí trojročná objektívna premĺčacia doba, a to aj v prípade, keď povinný získanie bezdôvodného obohatenia vôbec nezavinil. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou.

Subjektívna premĺčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premĺčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Z tohto dôvodu teda subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslené v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde.

Z doterajšej súdnej praxe vyplýva, že bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premĺčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premĺčacia doba začína plynúť od vtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase absolútne neplatného právneho úkonu, ale môže sa o nich dozvedieť aj neskôr, napr. ak konal v duševnej poruche, ktorá ho robila na príslušný právny úkon neschopným.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere dňa 18. 06. 2010, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 350,- Eur, pričom žalobca, ako dlžník sa zaviazal zaplatiť žalovanému, ako veriteľovi uvedenú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 96,- Eur a to v dvoch mesačných splátkach po 223,- Eur počnúc dňom 18. 07. 2010.

Z predloženého listinného dôkazu označeného ako „splátky a pokuty“ s aktuálnym stavom UHR-27.04.2011 mal súd za preukázané, že žalobca realizoval poslednú platbu dňa 27. 04. 2011 vo výške 474,- Eur.

Právny zástupca žalobcu tvrdil, že žalovaný preukázateľne vedel, že zmluvami s takýmito úrokmi sa bezdôvodne obohacuje pre rozpor vysokých úrokov s dobrými mravmi.

K zdôvodneniu údajného úmyselného konania žalovaného právnym zástupcom žalobcu je potrebné uviesť, tak ako to súd uvádzal už v odôvodnení rozsudku 6C/74/2014, že keď už v roku 2008, tak určite aj v roku 2010 sa verejne tak v printových médiách, ako aj audiovizuálnych médiách pertraktoval problém spotrebiteľa a to v tak širokom časovom zábere, že o tomto probléme, ako aj správaní sa nebankových inštitúcií žalobca určite musel vedieť (ak mal televízny prijímač, alebo rádiový prijímač, nepoškodený sluch a zrak; a aspoň sporadicky sledoval domáce spravodajstvo). Z tohto dôvodu mal súd za to, že ak subjektívna lehota žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť dňa 27. 04. 2011, táto márne uplynula dňa 27. 04. 2013. Žaloba bola súdu doručená dňa 05. 05. 2014, teda po uplynutí objektívnej lehoty.

Pokiaľ ide o žalobcom poukazovanú potrebu vychádzať z desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, súd považoval toto tvrdenie za ničím právne nepodložené, pretože úmysel priamy, alebo nepriamy by žalobca musel v konaní jednoznačne preukázať, čo sa však nestalo. Spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o., tak ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra, mala v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobcom sídlo v Bratislave, pričom výkon svojej činnosti - realizáciu poskytovania spotrebiteľských úverov vykonávala prostredníctvom svojich zástupcov a spolupracujúcich osôb; a to buď v miestne prenajatých priestoroch konkrétneho regiónu, alebo na verejne prístupných miestach. Ak by aj mala spoločnosť k dispozícii rozhodnutia súdov, na ktoré právny zástupca žalobcu poukazuje; vedomé alebo nevedomé porušenie práva konkrétnou osobou, uzatvárajúcou v mene žalovaného zmluvu o spotrebiteľskom úvere žalobca žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal. Mnohokrát spolupracujúcimi pracovníkmi žalovaného boli osoby so stredným vzdelaním, čo je vo všeobecnosti známou „notorietou“.

S poukazom na zhora uvedené skutočnosti sa už následne súd bližšie nezaoberal právnym zdôvodnením žaloby žalobcu; neskúmal teda či zmluva bola platná alebo neplatná, prípadne či išlo o absolútnu alebo relatívnu neplatnosť; alebo neplatným boli len niektoré články dotknutej zmluvy. Majúc za to, že žalobca zmeškal tak subjektívnu, ako aj objektívnu lehotu, po vznesenej námietke premlčania žalovaným súd potom žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP žalovanému - v konaní úspešnému - vznikol zo zákona nárok na náhradu trov konania. Pretože si žalovaný vo svojom podrobnom písomnom vyjadrení neuplatnil náhradu trov, súd o trovách rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovny (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).